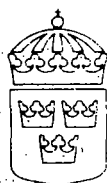

Utrikesutskottets betänkande

1988/89:UU13

Överenskommelse med Polen om fiskezonerna i Östersjön

1988/89
UU13

I betänkandet behandlas regeringens proposition 1988/89:87 i vilken föreslås att riksdagen skall godkänna överenskommelsen den 10 februari 1989 mellan Sverige och Polen om avgränsningen av kontinentalsockeln och fiskezonerna i Östersjön.

Propositionen

Sverige har tidigare träffat avtal med Norge om avgränsningen av kontinentalsockeln i Skagerack (prop. 1968:152, UU 14, rskr. 413, SÖ 1969:3), med Finland om avgränsningen av kontinentalsockeln i Bottenviken, Bottenhavet, Ålands hav och fram till en punkt i nordligaste delen av Östersjön söder om vilken avtal återstår att träffa (prop. 1972:123, UU 21, rskr. 324, SÖ 1973:1), med Tyska Demokratiska Republiken om avgränsningen av kontinentalsockeln och fiskezonerna i Östersjön (prop. 1978/79:14, UU 7, rskr. 47, SÖ 1978:42), med Danmark om avgränsningen av kontinentalsockeln och fiskezonerna (prop. 1984/85:131, UU 15, rskr. 239, SÖ 1985:54). Med Sovjetunionen träffades år 1988 en överenskommelse om principer för avgränsning av havsområdena i Östersjön, följd av en överenskommelse om avgränsning av kontinentalsockeln samt av den svenska fiskezonen och den sovjetiska ekonomiska zonen i Östersjön liksom en överenskommelse om ömsesidiga relationer på fiskets område i det tidigare omtvistade området i Östersjön (prop. 1987/88:175, UU 33, rskr. 378, SÖ 1988:3, SÖ 1988:38 resp. SÖ 1988:39).

Direkta förhandlingar om avgränsningen av kontinentalsockeln har i ett tidigare skede förts mellan Sverige och Polen utan resultat, senast år 1973.

Den nu ingångna överenskommelsen fastställer slutligt avgränsningen av vår fiskezon gentemot Polen. Sedan avgränsningsavtalet trätt i kraft måste ändringar göras i förordningen (1977:642) om den svenska fiskezonens omfattning. Däremot behöver ingen ändring ske av bestämmelserna i 1978 års svensk-polska fiskeavtal. Den uppdelning av det med Polen tidigare omtvistade området som nu genomförts motsvarar inte helt det svenska utgångskravet om full utdelning enligt mittlinjeprincipen med utgångspunkt från Gotland. Överenskommelsen innebär dock en lösning som vi på svensk sida har anledning att vara tillfredsställda med. Den havsrättsliga utvecklingen har under de senaste åren medfört att mittlinjeprincipens ställning i någon mån försvagats, vilket givetvis påverkat den svenska förhandlingspositionen. Överenskommelsen får anses vara väl förankrad i gällande folkrätt. Den

uppdelning av det omtvistade området, som nu uppnåtts med Polen. 1988/89:UU13
motsvarar den uppdelning – 75 procent för Sverige och 25 procent för den
andra parten – som Sverige under år 1988 uppnådde med Sovjetunionen
beträffande det tidigare omtvistade området öster om Gotland.

Genom avgränsningsöverenskommelsen har Sverige kommit ytterligare
ett steg mot det slutliga målet, som är att få yttergränserna för den svenska
kontinentalsockeln och den svenska fiskezonen fastställda i förhållande till
alla våra grannländer. Efter avtalen med Sovjetunionen och Polen återstår
nu – bortsett från teknisk komplettering av sådant slag som förutses i art 2,
andra stycket – endast förhandlingar med Finland om avgränsningen i Norra
Östersjön.

Utskottet

Utskottet har tagit del av regeringens framställning och föreslår att riksdagen
godkänner den med propositionen framlagda överenskommelsen mellan
Sverige och Polen.

Hemställan

Utskottet hemställer

att riksdagen godkänner överenskommelsen den 10 februari 1989
om avgränsning av kontinentalsockeln och fiskezonerna mellan
Sverige och Polen.

Stockholm den 6 april 1989

På utrikesutskottets vägnar

Stig Alemyr

Närvarande: Stig Alemyr (s), Evert Svensson (s), Margaretha af Ugglas (m),
Sture Ericson (s), Axel Andersson (s), Nils T Svensson (s), Karl-Göran
Biörsmark (fp), Birgitta Hambræus (c), Viola Furubjelke (s), Anneli
Hulthén (s), Eva Björne (m), Maria Leissner (fp), Arne Mellqvist (s), Bertil
Persson (m), Ingbritt Irhammar (c), Berith Eriksson (vpk) och Krister
Skånberg (mp).

Överenskommelse om avgränsning av kontinental- sockeln och fiskezonerna mellan Konungariket Sverige och Folkrepubliken Polen

Konungariket Sveriges regering och Folkrepubliken Polens regering,

– som har beslutat att enas om avgränsning av kontinentalsockeln och fiskezonerna mellan de båda staterna,

– som beaktar den internationella havsrättens principer,

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Avgränsningslinjen mellan de områden av kontinentalsockeln över vilka Sverige respektive Polen utövar suveräna rättigheter i fråga om utforskning och utvinning av naturtillgångar samt mellan Sveriges och Polens fiskezoner utgörs av räta linjer (geodetiska linjer), som förbinder de i artikel 2 angivna punkterna.

Positionerna för dessa punkter har bestämts med avseende på geografisk längd och bredd i enlighet med "World Geodetic System 1972".

Avgränsningslinjen återges på den till denna överenskommelse fogade kartan.

Artikel 2

Avgränsningslinjen går genom följande punkter i angiven ordningsföljd:

Punkt A	55°21,640'N	16°32,000'E
Punkt B	55°30,000'N	17°00,000'E
Punkt C	55°35,235'N	17°22,680'E
Punkt D	55°46,985'N	18°00,000'E
Punkt E	55°55,293'N	18°21,800'E
Punkt F	55°52,876'N	18°54,000'E

Väster om punkt A och öster om punkt F skall avgränsningslinjen sträcka sig fram till de punkter varom överenskommelse träffas med berörd tredje stat.

Umowa w sprawie rozgraniczenia szelfu kontynentalnego i stref rybołówczych między Królestwem Szwecji a Polską Rzeczpospolitą Ludową

Rząd Królestwa Szwecji i Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

– zdecydowane uzgodnić rozgraniczenie szelfu kontynentalnego i stref rybołówczych między obydwoma państwami,

– biorąc pod uwagę zasady międzynarodowego prawa morza,

zgodziły się na następujące postanowienia:

Artykuł 1

Linia rozgraniczająca między obszarami szelfu kontynentalnego, nad którymi odpowiednio Szwecja i Polska wykonują prawa suwerenne w odniesieniu do badań i eksploatacji zasobów naturalnych, a także między strefami rybołówczymi Szwecji i Polski, składa się z linii prostych /linii geodetycznych/ łączących punkty wymienione w Artykule 2.

Położenie tych punktów zostało określone przez współrzędne geograficzne zgodnie z "World Geodetic System 1972".

Linia rozgraniczająca zaznaczona jest na mapie załączonej do niniejszej Umowy.

Artykuł 2

Linia rozgraniczająca przebiega przez następujące punkty w ukazanym porządku:

punkt A	55°21,640'N	16°32,000'E
punkt B	55°30,000'N	17°00,000'E
punkt C	55°35,235'N	17°22,680'E
punkt D	55°46,985'N	18°00,000'E
punkt E	55°55,293'N	18°21,800'E
punkt F	55°52,876'N	18°54,000'E

Od punktu A w kierunku zachodnim i od punktu F w kierunku wschodnim linia rozgraniczająca będzie przebiegać do punktów uzgodnionych z zainteresowanymi państwami trzecimi.

Artikel 3

Överenskommelsen skall ratificeras. Den träder i kraft den dag då ratifikationsinstrumenten utväxlas, vilket skall ske i Stockholm så snart som möjligt.

Upprättad i Warszawa den 10 februari 1989 i två exemplar, varit och ett på svenska och polska språken, vilka båda texter äger lika giltighet.

För Konungariket Sveriges regering

Sten Andersson

För Folkrepubliken Polens regering

T. Olechowski

Artykul 3

Niniejsza Umowa pódlega ratyfikacji i wejdzie w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, co nastąpi w Sztokholmie, w możliwie bliskim terminie.

Sporządzono w Warszawie, dnia 10 lutego 1989 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach szwedzkim i polskim, przy czym obydwie teksty posiadają jednakową moc.

Za Rząd Królestwa Szwecji

Sten Andersson

Za Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

T. Olechowski